

AVALDATUD :

RT /92/ 7/ 109

KEHTETU :

rk s 19.01.95 nr. 484 jõust.01.04.95

AVALDATUD :

RT /92/ 7/ 109

REDAKTSIOON :

rk s 22.11.94 nr. 454 jõust.18.12.94

rk s 23.03.93 nr. 102 jõust.26.04.93

rk s 18.02.93 nr. 77 jõust.29.03.93

Eesti Vabariigi Ülemnõukogu otsus

Kodakondsuse seaduse rakendamise kohta

Lähtudes Eesti Vabariigi Ülemnõukogu 1991. aasta 20. augusti otsusest "Eesti riiklikust iseseisvusest" ning Eesti Vabariigi Ülemnõukogu 1991. aasta 6.novembri otsusest "Eesti Vabariigi kodakondsuse kohta", otsustab Eesti Vabariigi Ülemnõukogu:

1. Rakendada Eesti Vabariigi "Kodakondsuse seadus" 1940.aasta 16. juunil kehtinud redaktsioonis.
2. Eesti Vabariigi kodanikud on isikud, kes said Eesti kodanikuks sündimisega, vastavalt "Kodakondsuse seaduse" (edaspidi KKS) paragrahvile 3 või omandasid selle enne käesoleva otsuse vastuvõtmist vastavalt KKS paragrahvile 4.
(RK s. 23.03.93 nr.102 jõust.26.04.93 RT 1993, nr.17, art.272)
3. KKS-s välismaalastena käsitletud isikud on Eestis asuvad teiste riikide kodanikud ja kodakondsuseta isikud.
4. KKS paragrahv 1 2.lõigus sätestatud nõuet rakendada isikute suhtes, kes omandavad Eesti kodakondsuse naturalisatsiooni korras pärast käesoleva otsuse vastuvõtmist.
5. Arvestada KKS paragrahv 6 punktis 2 sätestatud Eestis alalise elamise aega alates 1990. aasta 30. märtsist.
6. (Kehtetu - RK s 22.11.94 nr.454 jõust.18.12.94 - RT I 1994, 88, 1491)
7. KKS paragrahv 6 punktis 3 sätestatud eesti keele tundmise nõuded kehtestatakse seadusega.
8. KKS paragrahv 7 punktis 2 sätestatud isikute suhtes on

vastava taotluse esitamise õigus Eesti Vabariigi riigivõimu- ja valitsemisorganitel, kohaliku omavalitsuse organitel, loomingulistel liitudel, Eesti Spordi Keskliidul, Eesti Vabariigi Teaduste Akadeemial ning Eesti Vabariigi kõrgkoolidel. Taotluse esitamise aluseks on isiku avaldus.

9. KKS paragrahv 7 punkt 3 rakendub üksnes isikute suhtes, kes on ilma kodakondsuseta seaduslikult alaliselt Eestis elanud vähemalt kümme aastat, alates käesoleva otsuse punktis 5 sätestatud tähtajast.

10. Mitte rakendada KKS paragrahvi 4 punkte 1 ja 2 alates käesoleva otsuse vastuvõtmisest.

11. KKS paragrahvi 11 rakendamisel on Eesti Vabariigi Valitsusel õigus kehtestada täiendavate isikuandmete esitamise kord.

12. (Kehtetu - RK s 22.11.94 nr.454 jõust.18.12.94 - RT I 1994, 88, 1491)

13. Mitte rakendada KKS paragrahv 17 1. lõiku.

14. Mitte rakendada KKS paragrahv 23 sünnijärgsete Eesti kodanike suhtes.

(EV RK s. 18.02.93 nr.77 jõust.29.03.93 - RT 1993, nr.13, art.204)

15. KKS paragrahvide 6 ja 7 rakendamisel näha ette, et Eesti kodakondsuse taotleja annab Eesti Vabariigile järgneva lojaalsusvande:

"Taotledes Eesti kodakondsust, tõotan olla ustav Eesti Vabariigile ja tema põhiseaduslikule riigikorrale."

16. Eesti kodakondsusesse astumise sooviavaldusi ei võeta:

- 1) välisriikide tegevteenistuses olevatelt sõjaväelastelt;
- 2) isikutelt, kes on olnud NSV Liidu julgeoleku- ja luureorganite koosseisulised töötajad;
- 3) isikutelt, kes omavad karistatust raskete isikuvastaste kuritegude eest või keda on kriminaalkorras korduvalt karistatud tahtlike kuritegude eest;
- 4) ilma legaalse püsiva sissetulekuta isikutelt.

17. Eesti Vabariigi Valitsusel:

- 1) töötada välja ja esitada Eesti Vabariigi Ülemnõukogule eelnõu KKS paragrahv 6 punktis 3 sätestatud eesti keele tundmise nõuete kohta ühe kuu jooksul käesoleva otsuse vastuvõtmisest;
- 2) töötada välja ja rakendada kodakondsuse taotlejatele eesti keele õpetamise riiklik süsteem ja näha ette selleks vajalikud kulud;
- 3) töötada välja ja esitada Eesti Vabariigi Ülemnõukogule eelnõu välismaalaste õigusliku staatuse kohta;

4) tagada käesoleva otsuse vastuvõtmisest arvates kahe kuu jooksul Eesti Vabariigi kodanike registri koostamine;

5) korraldada ühe kuu jooksul käesoleva otsuse vastuvõtmisest naturalisatsiooni korras kodakondsuse omandamine vastavalt KKS paragrahv 7 punktidele 1 ja 2 ning käesoleva otsuse punktile 6.

18. Käesolev otsus jõustub vastuvõtmise päevast.

Eesti Vabariigi Ülemnõukogu
esimees

A. Rüütel

Tallinn, 26. veebruaril 1992

KEHTETU :

rk s 19.01.95 nr. 484 jõust.01.04.95

REDAKTSIOON :

rk s 22.11.94 nr. 454 jõust.18.12.94

rk s 23.03.93 jõust. 26.04.93

Kodakondsuse seadus
Antud Riigihoidja poolt
dekreedina 11.aprillil 1938.

(Väljavõte)

I

1.peatükk.
Üldeeskirjad.

Paragrahv 1. Eesti kodanikuks saadakse sündimisega või hilisema seadusliku toiminguga.

Eesti kodanik ei või olla samal ajal mõne teise riigi kodakondsuses.

Paragrahv 2. Naturalisatsiooni korras Eesti kodakondsusse astujale antakse Eesti kodakondsuse tunnistus.

Eesti kodakondsusse astunuiks loetakse ainult kodakondsuse tunnistuses tähendatud isikud.

Eesti kodakondsust arvatakse kodakondsuse tunnistuse väljaandmise päevast.

2. peatükk.

Eesti kodakondsusse kuuluvuse alused.

1. jagu. Üldeeskirjad.

Paragrahv 3. Eesti kodanikud on:

- 1) isikud, kes enne käesoleva seaduse jõustumist on tunnustatud või vastu võetud Eesti kodanikeks;
 - 2) isikud, kes tunnistatakse Eesti kodanikeks Eesti Vabariigi poolt sõlmitud välislepingutega;
 - 3) lapsed, kelle sündimise ajal nende isa või ema oli Eesti kodakondsuses;
 - 4) pärast isa surma sündinud lapsed, kui lapse isa oli surma hetkel Eesti kodakondsuses;
 - 5) Eestis leitud lapsed, kuni ei ole tõendatud nende kuuluvus mõne teise riigi kodakondsusesse.
- (RK s 23.03.93 nr. 102 jõust. 26.04.93 - RT I 1993, 17, 272)

Paragrahv 4. Eesti kodakondsuse omandavad:

- 1) välismaalasest naisisikud abiellumisel Eesti kodanikuga;
 - 2) välismaalasest naisisikute alla 18 aastased lapsed nende ema abiellumisel Eesti kodanikuga, kui lapsed jäävad ühes emaga alaliselt elama Eestisse;
 - 3) Eesti kodaniku poolt seadustatud lapsed;
 - 4) Eesti kodaniku poolt lapsendatud alla 18 aastased välismaalased;
 - 5) Eesti kodakondsusse kuuluva isa poolt tunnustatud lihased vallaslapsed, kelle ema on välismaalane;
 - 6) Eestis püsivalt elavad lapsed, kelle vanemad on surnud või teadmata kadunud või vanemalt on vanemlikud õigused ära võetud, kui ei ole tõendatud nende kuulumine mõne teise riigi kodakondsusesse;
- (RK s 22.11.94 nr.454 jõust.18.12.94 - RT I 1994, 88, 1491)
- 7) Eestis püsivalt elavad lastekodudes kasvanud isikud, kui ei ole tõendatud nende kuulumine mõne teise riigi kodakondsusesse;
- (RK s 22.11.94 nr.454 jõust.18.12.94 - RT I 1994, 88, 1491)
- 8) eestkostja taotlusel Eestis püsivalt elavad teovõimetud isikud, kui ei ole tõendatud nende kuulumine mõne teise riigi kodakondsusesse;
- (RK s 22.11.94 nr.454 jõust.18.12.94 - RT I 1994, 88, 1491)
- 9) naturalisatsiooni korras Eesti kodakondsusse astunud isikud.

Paragrahv 5. (Kehtetu - RK s 23.03.93 nr. 102 jõust. 26.04.93)

2. jagu.
Naturalisatsiooni alused ja kord.

Paragrahv 6. Välismaalane, kes soovib astuda Eesti kodakondsusse naturalisatsiooni korras, peab vastama järgmistele tingimustele:

- 1) peab olema vähemalt 18-aastane või peab omama Eesti kodakondsusse astumiseks oma vanemate või eestkostjate nõusolekut;
- 2) peab olema alaliselt elanud Eestis vähemalt 2 aastat Eesti kodakondsusse astumise sooviavalduse esitamise päevani ja ühe aasta pärast sooviavalduse esitamise päeva;
- 3) peab tundma eesti keelt.

Paragrahv 7. Paragrahvi 6 p. 2 ja 3 ettenähtud nõuded Eestis elamise ajamäära ja eesti keele tundmise kohta võidakse ära jätta:

- 1) eesti soost isikute kohta;
- 2) isikute kohta, kellel on erilised teened Eesti Vabariigi kasuks riiklikul, riigikaitselisel või seltskondlikul alal või kes on üldiselt tuntud oma annete, teadmiste või tööde tõttu;
- 3) kodakondsuseta isikute kohta, kes on Eesti kodakondsusse astumise sooviavalduse esitamise päevani alalisel Eestis elanud vähemalt kümme aastat.

Paragrahv 8. Naturalisatsiooni korras Eesti kodakondsusse vastuvõtmise otsustab Vabariigi Valitsus.

Paragrahv 9. Naturalisatsiooni korras Eesti kodakondsusse astumiseks esitab välismaalane sellekohase sooviavalduse Vabariigi Valitsusele Siseministri kaudu.

Paragrahv 10. Välismaalase naine võib esitada sooviavalduse ilma mehe nõusolekuta.

Samuti ei ole tarvilik mehe nõusolek, kui välismaalase naine soovib astuda Eesti kodakondsusse ühes alla 18 aastaste lastega.

Paragrahv 11. Sooviavalduses tähendatakse:

- 1) sooviavaldaja nimi ja perekonnanimi;
- 2) vanus;
- 3) perekonnaseis;
- 4) naise ja laste nimed ning vanus;
- 5) kodakondsus;

- 6) elukoht;
- 7) mis ajast elab alaliselt Eestis;
- 8) elukutse;
- 9) varaline seis;
- 10) teated karistatavuse kohta;
- 11) kas sooviavaldaja tunneb eesti keelt.

Paragrahv 12. Sooviavaldusele lisandatakse:

- 1) tunnistused paragrahv 11 tähendatud asjaolude kohta või tõestatud ärakirjad neist tunnistustest;
 - 2) sooviavaldaja allkirjaga varustatud teadaanne, et ta loobub oma senisest kodakondsusest;
 - 3) kviitung riigilõivu tasumise kohta.
- (RK s 22.11.94 nr.454 jõust.18.12.94 - RT I 1994, 88, 1491)

Paragrahv 13. Kui tunnistuste või nende ärakirjade esitamine käesoleva seaduse paragrahv 11 p. 1-4 tähendatud asjaolude kohta on võimatu või raskendatud seetõttu, et vastavad perekonnaseisu muudatused on registreeritud välismaal, võidakse paragrahv 11 p. 1-4 tähendatud asjaolusid tõendada politsei või vallavalitsuse tunnistusega, mis on välja antud vähemalt kahe usaldusväärse tunnistaja ütluste põhjal.

Paragrahv 14. Välismaalane, kes soovib esitada sooviavalduse Eesti kodakondsusesse astumiseks, tasub riigilõivu, mille suurus sätestatakse riigilõivuseadusega.

(RK s 22.11.94 nr.454 jõust.18.12.94 - RT I 1994, 88, 1491)

Paragrahv 15. Riigilõivu ei maksta tagasi.

Juhtudel, kui sooviavaldus on Vabariigi Valitsuse poolt eitavalt otsustatud või kui sooviavaldus on paragrahv 16 tähendatud põhjustel tagasi antud, et võeta sooviavalduse uuesti esitamisel uut riigilõivu.

(RK s 22.11.94 nr.454 jõust.18.12.94 - RT I 1994, 88, 1491)

Paragrahv 16. Sooviavaldus antakse tagasi:

- 1) kui sooviavaldaja ei vasta paragrahv 6 p.2 tähendatud nõudele ajamäära kohta ja ta ei ole esitanud sooviavaldust paragrahv 7 korras;
- 2) kui sooviavaldus ei vasta paragrahv 11, 12 ja 13 tähendatud vormilistele nõuetele ning parandamiseks antud tähtaja möödumisel ei ole viga parandatud.

Paragrahv 17. Ühes naturalisatsiooni korras Eesti kodakondsuse omandanud isikuga omandavad Eesti kodakondsuse ta

naine ning ta alla 18 aastased lapsed.

Kui kodakondsuse omandaja on mitteabielus naine, omandavad ühes temaga Eesti kodakondsuse ta alla 18 aastased vallaslapsed.

3. peatükk Eesti kodakondsuse kaotamine.

Paragrahv 18. Eesti kodakondsus kaob:

- 1) Eesti kodakondsusest vabastamisega;
- 2) Eesti kodakondsusest väljaheitmisega.

Paragrahv 19. Eesti kodakondsusest vabastamise otsustab Vabariigi Valitsus.

Sellekohane sooviavaldus esitatakse Vabariigi Valitsusele Siseministri kaudu, kusjuures alla 18 aastaste isikute kohta on tarvilik esitada vanemate või eestkostjate nõusolek.

Paragrahv 20. Sooviavaldaja vabastatakse Eesti kodakondsusest, kui ta ei ole tegeliku sõjaväeteenistuses ja on täitnud muud kodanikul lasuvad kohustused. Sõjaväes ajateenistuskohustust mitte täitnud meeskodanik vabastatakse Eesti kodakondsusest, kui ajateenistuskohuse mittetäitmine ei osutu takistuseks kodakondsusest vabastamisele.

Kui sooviavaldaja seisab tegelikus sõjaväeteenistuses, esitatakse sooviavaldus sõjaväeliste ülemate kaudu alluvuskorras.

Paragrahv 21. Kodakondsusest vabastamise otsus jõustub ja kodakondsusest vabanejale antakse välja sellekohane tunnistus päevast, mil kodakondsusest vabaneja esitab tõendi, et ta on teise riigi kodakondsusse vastu võetud.

Kodakondsusest vabastamise otsus kaotab kehtivuse, kui Eesti kodakondsusest vabastatud isik jääb Eestisse elama vähemalt üheks aastaks arvates käesoleva paragrahvi esimeses lõikes tähendatud tunnistuse väljaandmisest.

Paragrahv 22. Kodakondsusest vabastamise otsus ei käi vabastatava isiku üle 18 aastaste laste kohta, samuti ka ta naise kohta, kui viimane ei avalda soovi Eesti kodakondsusest lahkumiseks. Alla 18 aastased lapsed omandavad isa uue kodakondsuse ainult nende ema nõusolekul.

Paragrahv 23. Vabariigi Valitsuse otsusega heidetakse Eesti kodakondsusest välja:

1) isikud, kes on astunud välisriigi kodakondsusse ilma, et nad käesoleva seaduse paragrahv 20 korras oleksid vabastatud Eesti kodakondsusest;

2) isikud, kes on antud välisriigi riigi- või sõjaväeteenistusse Vabariigi Valitsuse loata;

3) isikud, kes Vabariigi Valitsuse loata kuuluvad sõjaväelisel korraldatud või sõjalisi harjutusi harrastavasse välismaalistesse organisatsioonidesse.

Paragrahv 24. Kodakondsusest väljaheitmise otsus ei käi väljaheidetud isiku üle 18 aastaste laste kohta, samuti ka mitte ta naise kohta, kui viimane ei avalda soovi Eesti kodakondsusest lahkumiseks. Alla 18 aastased lapsed omandavad isa uue kodakondsuse ainult nende ema nõusolekul. Ema väljaheitmisel Eesti kodakondsusest ei kaota lapsed Eesti kodakondsust.

4. peatükk.

Eesti kodakondsusse tagasiastumine
teadaande korras.

(Kehtetuks tunnist. Kodakondsuse seaduse muutmise seadusega
- RT 1939, 114, 882)

5. peatükk. Lõppeeskiri.

I.

Paragrahv 26. Vabariigi Valitsus annab määrusi ja juhtnööre käesoleva seaduse teostamiseks.

II.

Kuni käesoleva seaduse jõustumiseni Siseministrile esitatud ning otsustamata Eesti kodakondsusse astumise ja Eesti kodakondsusest vabastamise sooviavaldused otsustab Vabariigi Valitsus.

III.

Käesolev seadus jõustub 1.juulil 1938.